

6.Kbf.24/2018/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. június 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. március 06. napján kihirdetett 41.Kb.58/2017/3. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. március 06. napján kihirdetett 41.Kb.58/2017/3. számú **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c./ pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, ezért 210 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 210.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 7 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztásának esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 6.910 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője szintén három napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.265/2018/1. számú átiratában a fellebbezést nem tartotta megalapozottnak, és arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Indítványozta az ítélet indokolásának kiegészítését az ítélet 3. oldal alulról 3. bekezdésében azzal, hogy **tanú1** tanú a tárgyaláson még elmondta, hogy az elővezetés úgy történik, hogy: „Az elővezető parancsot az elővezetendő személynek minden esetben át kell adni, abból az elővezetést végző rendőrnél is kell maradnia egy példánynak, különben nem tudhatja, kit, hová kell elővezetnie.”

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Elsődlegesen védence felmentését, másodsorban megrovás intézkedés alkalmazását indítványozta. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le, azonban a megismert bizonyítékokból helytelen következtetést vont le. Az elsőfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítás anyaga megerősíti, hogy a vádlott egy kiemelkedően precíz, magas szakmai színvonalú munkát végző rendőr. Az elsőfokú bíróság azonban ellentétes következtetést vont le a bizonyítékokból, mint amire azokból következtetni lehet. Védence esetében ugyanis helytelen a bűnösség megállapítása. Utalt arra, hogy

a lefolytatott bizonyítás anyaga szerint védence mindig korábban érkezik a szolgálatba, és mindig áttekinti, hogy milyen elvégzendő feladatok vannak. A vádiratban írt napon észlelte, hogy valaki mulasztott, és ő felvállalta annak az intézkedésnek a végrehajtását, amely nem lett személyre szólóan kiadva. A védői álláspont szerint nem kérdés, hogy a vádlott a helyszínen megjelent. Ez kb. egy 10 perces feladat, és a távolságot, a kora reggeli órák forgalmát figyelembe véve a vádlottnak volt lehetősége az anyaoththonban megjelenni. Valóban felületes volt, amikor nem írta fel, hogy ott kivel beszélt. Szükséges azonban megállapítani, hogy **tanú2** már életvitelére figyelemmel sem szavahihető. Elképzelhető az is, hogy védence az anyaoththon melletti öregek otthonánál érdeklődött. Utalt arra, hogy védence bűnösségét megingathatatlan bizonyíték nem támasztotta alá. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodik, és a rendelkező részben írt pénzbüntetés őt anyagilag ellehetetlenítené. A 17 éven át kimagaslóan teljesített rendőri szolgálatra figyelemmel, vele szemben megrovás intézkedés alkalmazása is elegendő.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem érti, miért indult egyáltalán eljárás vele szemben, gyanúsításra, vádolásra miért került sor. Álláspontja szerint ha az ügy tisztázásával nem késlekednek, és beszerzik a munkahelyén a beléptető rendszer adatait, valamint a kamerák felvételeit, akkor ezek egyértelműen bizonyították volna az ártatlanságát. Sajnos ezek megőrzési ideje 30 nap, így mint bizonyítékok elvesztek. Utalt arra, hogy aktívan próbálta bizonyítani az ártatlanságát, de sajnos az objektívnek tekinthető bizonyítékok, GPS adatok, híváslista adatok, menetlevelek sem hoztak eredményt. Kifejtette továbbá, hogy időben kiment az anyaoththonba. Hivatkozott arra is, hogy **tanú2** anyja is mondta vallomásában, hogy kereste a rendőrség. A híváslista elemzése nem volt teljes körű. Álláspontja szerint a tények az ő reggeli helyszíni ellenőrzését támasztják alá. Utalt arra, hogy egy olyan ügy kapcsán, ami nincs is kiadva neki elvégzésre teljesen életszerűtlen lett volna egy valótlan tartalmú okiratot elkészíteni. Ezért bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés és vádlotti indítvány nem alapos.

A másodfok katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

A tényállást a bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg. A szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint korábban érkezett a szolgálatba, megnézte az elvégzendő feladatokat, észlelte, hogy az elővezetésre nem intézkedtek, ezért kiment az anyaoththonba. Az elsőfokú katonai tanács igen részletes bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta tanúként **tanú2**-t, az anyaoththon dolgozóit, a vádlott rendőr és közalkalmazott kollégáit, megismerte a releváns okirati bizonyítékokat. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott tagadásával és védekezésével szemben az egyéb bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. A rendelkezésre álló iratok szerint a **tanú2** tanú elővezetését elrendelő Pesti Központi Kerületi Bíróság bírójának kezdeményezte az ellentmondás tisztázását az ügyben, mivel ellentétes tartalmú tájékoztatást kapott arra vonatkozóan, hogy az előírt időben történt-e intézkedés

az elővezetésre. A vádlott az elővezetés végrehajtásáról szóló, a bíróság részére átadott jelentésben rögzítette azt, hogy 2016. november 02-án 06 óra 10 perckor megjelent az anyaotthonban, de az intézkedése nem vezetett eredményre. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal közepétől az 5. oldal 4. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Ténylegesen az elsőfokú bíróság által megismert bizonyítékok túlnyomó része a vádlotti védekezéssel ellentétes tartalmú volt, azt cáfolta. Ezért nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor terhelő tartalmú tényállás állapított meg.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak (352. § (3) bekezdés), és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, a vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában maga fejtette ki, hogy további bizonyítékok az ügyben már nem szerezhethetők be. A védő konkrét megalapozatlansági okot nem jelölt meg. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül védence felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett, akárcsak a vádlott kapcsolódó indítványa.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 343. § (1) bekezdés c./ pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 5. oldalán kifejtett jogi álláspontját. A törvényszék katonai tanácsa helytállóan utal arra, hogy az elővezetés végrehajtásáról szóló jelentés (nyomozati iratok 11. naplósám) megfelel a közokirattal szemben támasztott alaki és tartalmi feltételeknek.

Az enyhítésre irányuló másodlagos védői fellebbezés sem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor a törvénnyel összeütközésbe nem került, pozitív parancsnoki jellemzéssel rendelkező, két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodó vádlott esetében - a cselekmény tényleges tárgyi súlyára is figyelemmel - lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pont és (3) bekezdés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A napi tételek száma arányos a cselekmény tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege igen méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. Összességében a vádlottal szemben kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, további enyhítésre, megrovás intézkedés alkalmazására azonban a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - teljeskörűen helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. június 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. június 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke